

ния, около които да се групиратъ всички останали. Тъ представятъ капиталъ, съ който човѣкъ гради. Капиталътъ на човѣшкия животъ е истината, която е вложена въ него. Малцина съзнаватъ това и търсятъ истината вънъ отъ себе си. Човѣкъ трѣбва да прояви истината, която е вложена въ него. Важно е, кога ще я прояви: при изгрѣване на слѣнцето, при зенита му, или на неговия залѣзъ. Ако я прояви при изгрѣва, той има най-добри условия за развитието си. И на зенита има добри условия, но времето е кратко. При залѣза на слѣнцето условията сѫ най-оскаждни. Числото 123 подразбира ония хора, които сѫ проявили истината при изгрѣва на слѣнцето.

Днесъ отъ всички се иска да си отговорятъ на въпроса: защо сѫ дошли на земята и какъвъ е смисълътъ на живота. Едни ще кажатъ, че смисълътъ на живота е въ яденето. Необходимъ процесъ е яденето, но смисълътъ на живота не се заключава само въ яденето. Други ще кажатъ, че смисълътъ на живота е въ ученето. И безъ учене не може, но и въ него не е смисълътъ на живота. Вие знаете, че за да напишете думата „любовъ“, трѣбва да си послужите съ буквитѣ „л, б, о, ъ“, но и други букви трѣбва да поставите между тѣхъ. Между буквитѣ „л и б“ трѣбва да поставите буквата „ю“, а между „о и ъ“ — буквата „в“. Тогава ще имате думата „любовъ“. Следователно, яденето и ученето сѫ необходими процеси въ живота, но между тѣхъ трѣбва да